

در چند سال
 اخیر حتی
 کشورهای
 مثل امارات،
 عربستان و
 رژیم اشغالگر
 قدس که به طور
 سنتی در بلوک
 غرب محسوب
 می شدند،
 این تغییر را
 درک کردند و
 به سمت ایجاد
 ارتباط پایدار
 با چین حرکت
 کردند. در
 شرایطی که ما
 اخیراً به توافق
 ۲۵ ساله با
 چین رسیدیم،
 کشورهای
 عربستان و رژیم
 اشغالگر قدس،
 از قبل ترین
 تفاهمنامه را
 داشتند

برای عبور از محدودیت‌ها، اتصال خشکی به اروپا است که این امر ذیل پروژه یک کمربند و یک جاده است که از نظر چینی‌ها همان احیای جاده ابریشم سنتی است. اگر نقشه را نگاه کنید، کشوری که بخواهد از شرق به غرب وصل شود دو راه بیشتر ندارد یا باید از ایران عبور کند و یا از روسیه. روسیه بواسطه جنگ اوکراین مسیر دسترسی امنی به اروپا ندارد و عملاً از سناریوهای چین حذف می‌شود و لذا تنها راه خشکی مسیر ایران است.

سفر رئیس جمهور چین به عربستان، به معنای پایان همکاری با ایران است؟

همکاری چین با امارات، عربستان، قطر و مانند آن محدود به سفر اخیر رئیس جمهور چین به عربستان نیست، سال‌های متمادی است که چین با این کشورها همکاری می‌کند. چین به دنبال این است که کشورها را از بلوک غرب خارج کند، عربستان هم قاعداً جزو همین کشورها است. چین می‌خواهد وارد حیط خلوت‌های سنتی آمریکا شود. با یک سفر نمی‌توان چنین قضایاتی را کرد که چین می‌خواهد همکاری خود با ایران را قطع کند. لذا ادامه این مسیر و همکاری ایران و چین، بستگی به ابتکار ایران دارد.

دارد. لذا چین به دنبال کاهش این محدودیت‌ها از طریق مسیرهای جایگزین است. یکی از مهم‌ترین محدودیت‌های چین تنگه مالاکاست، این تنگه، دریای چین جنوبی را به اقیانوس هند وصل می‌کند و بخش مهمی از هم جریان انرژی به سمت چین و هم بالعکس جریان صادرات کالا و خدمات از چین به کشورهای دیگر از این تنگه عبور می‌کند، لذا چین به شدت نگران است که مبادا غرب از طریق کنترل این تنگه و تأثیرگذاری بر آن، وارد پروژه مهار چین شوند، لذا سعی می‌کنند که مسیرهای جایگزین را برای خود انتخاب کنند.

چابهار و بندرعباس فرصت‌های بحری خوبی دارند تا در اختیار چین قرار دهند به گونه‌ای که کالاها از این مسیرها به کشورهای هدف چین، صادر شود. چابهار می‌تواند چین را به آسیای میانه وصل کند. آمریکا بندر چابهار را به خواست هند از تحریم‌ها معاف کرد، علت اصلی هم این بود که آمریکا می‌داند که هند هم جزو قدرت‌های اقتصادی می‌شود لذا برای مهار چین، از هند استفاده کرد و اکنون می‌بینیم که چین برای مسیرهای جایگزین خود سراغ بندر گوادر هند رفته، این در حالی است که برای اتصال چین به بازارهای آسیای میانه، بندر چابهار گزینه خوبی بود. پروژه دیگری که چین دارد،